

samlingsværelse. I dette tage de ogsaa den for dem nødvendige Svile.

Overtræder en Rævning en eller flere af disse Bestemmelser, kan Retten idomme ham Bøder indtil 200 Rd.

§ 226.

Forinden Raadslagningen begynder, forelæser Rævningernes Formand følgende Forfkrift til Efterretning for dem:

„Loven fordrer ikke af Rævningerne nogen Angivelse af de Grunde, der bestemme deres Overbevisning, og foreskriver dem ikke, efter hvilke Regler de have at bedømme. Bevisernes Styrke og Fuldstændighed. Men den indstjærper dem samvittighedsfuldt og upartisk at prøve samtliges for og imod den Anklagede fremkomne Bevisligheder og, ved at afgive deres Stemme, alene at følge deres paa saadan Prøvelse støttede Overbevisning. Kun forsaavidt en fast Overbevisning om den Anklagedes Brode herved begrundes, kunne de med frelst Samvittighed stemme for at erklære ham skyldig.

Rævningernes Overveielser og Udsagn bør indskrænke sig til de dem forelagte Spørgsmaal.

Det er ikke Rævningerne, men Dommerne, der have at bestemme det Straffean svar, som efter Loven paahviler den Anklagede for den ham overbeviste Brode, og deres Formening om Hensigtsmæssigheden og Retfærdigheden af de i Loven hjemlede Straffe tør ikke i nogen Måde indvirke paa deres Udsagn.

Om deres Raadslagning og Afstemning have de at iagttage en ubrødelig Tavshed.“

Et trykt Exemplar af denne Forfkrift, saavel som af de i § 178 og §§ 180—182 indeholdte Regler, skal anbringes paa et passende Sted i Forsamlingsværelset.

§ 227.

Opstaaer der hos Rævningerne Tvivl om Betydningen af de til dem rettede Spørgsmaal eller om Maaden, hvorpaa Svarene skulle affattes, kunne de derom af Rettens Formand begjære den fornødne nærmere Dplysning, som

denne da vil have at meddele dem i de andre Dommeres Overværelse.

§ 228.

Efter tilendebragt Raadslagning stride Rævningerne til Afstemning over Spørgsmaalene i den Orden, hvori disse ere forelagte.

Afstemningen skeer mundtligt. Formanden afkæffer de andre Rævninger deres Stemme hver for sig i den ved Lodtrækningen bestemte Følgeorden og stemmer selv sidst.

Antager en Rævning, at den Handling, hvortil et Spørgsmaal sigter, ikke er bevist, erklærer han, at den Anklagede ikke deri er skyldig, og har da ikke at besvare de følgende Spørgsmaal, der med Hensyn til samme Handling maatte være stillede under Forudsætning af den Anklagedes Skyld, men hans Stemme bliver ogsaa med Hensyn til disse at medregne i den for den Anklagede gunstigste Retning.

Et Spørgsmaal kan af Rævningerne besvares tildels bekræftende og tildels benægtende.

Rævningerne kunne finde Anklagede skyldig i en mindre Forbrydelse, end den i Anklagekjendelsen eller Spørgsmaalene nævnte, forsaavidt den mindre Forbrydelse kan indbefattes under den sidstnævnte.

§ 229.

Formanden nedskriver Stemmerne og sammentæller dem under Medvirkning af tvende tiltagne Rævninger.

§ 230.

Jugen Anklaget kan kendes skyldig medmindre i det Mindste 8 af Rævningerne herfor have erklæret sig.

Samme Stemmeskerhed udtræves for et Spørgsmaal om Tilstedeværelsen af saadanne Omstændigheder, som bevirke Forhøielse af den for en Forbrydelse i Almindelighed bestemte Straf (§ 218), og for at de i § 220 omhandlede Spørgsmaal kunne besvares imod den Anklagede.

Jovrigt gjør simpel Stemmeskerhed Udslaget, og i Tilfælde af Stemmelighed fore-